

C. E. S
România

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

Str. Dimitrie D. Gerota nr. 7-9, sector 2, București, cod poștal: 020027

Telefoane: 021.310.23.56, 021.316.31.34

Fax: 021.316.31.31

021.310.23.57, 021.316.31.33

Cod fiscal: 10464660

E-mail: ces@ces.ro

www.ces.ro

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)

Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare ale Statelor și Guvernelor Membre ale Francofoniei (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL	
Înregistrat nr.	4263
Data	29.08.2017

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

CONSILIUL ECONOMIC ȘI SOCIAL

În temeiul art. 5 lit. a) din Legea nr. 248/2013 privind organizarea și funcționarea Consiliului Economic și Social, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în ședința din 29.08.2017, avizează **FAVORABIL** prezentul proiect de act normativ, cu **propunerile de modificare** prevăzute în anexă.

Membru fondator al Asociației Internaționale a Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare (AICESIS)
Membru al Uniunii Consiliilor Economice și Sociale și Instituțiilor Similare ale Statelor și Guvernelor Membre ale Francofoniei (UCESIF)

„Consiliul Economic și Social este organ consultativ al Parlamentului și al Guvernului în domeniile de specialitate stabilite prin legea sa organică de înființare, organizare și funcționare.” (Art. 141 din Constituția României revizuită)

Anexă

Propunerile de modificare la

proiectul de Ordonanță a Guvernului pentru modificarea și completarea Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală

Nr. Crt.	Text inițial	Text propus	Motivare
1.	<p>3. La articolul 11 alineatul (3) litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:</p> <p>„d) oricărui solicitant, cu acordul scris al contribuabilului/plătitorului despre care au fost solicitate informații. Prin acord scris se înțelege ca acordul să fie emis fie pe suport hârtie, fie în formă electronică, exprimat în condițiile legii.”.</p>	<p>d) oricărui solicitant, cu acordul scris al contribuabilului/plătitorului despre care au fost solicitate informații. Prin acord scris se înțelege ca acordul să fie emis fie pe suport hârtie, fie în formă electronică, exprimat în condițiile legii. Acordul va fi solicitat de organul fiscal, de îndată după primirea solicitării de comunicare a informațiilor.</p>	<p>În propunere nu se specifică cine anume are obligația de a solicita acest acord, ceea ce poate da naștere, în practică, unei imposibilități reale de obținere a acordului. Or, organul fiscal este singurul care cunoaște datele de identificare ale contribuabilului/ plătitorului despre care se solicită informații.</p>
3.	<p>Art. 11: Secretul fiscal</p> <p>(1) Personalul din cadrul organului fiscal este obligat să păstreze secretul asupra informațiilor de</p>	<p>După art.11 alin. (3) se introduce un nou alineat, alin. (3[^]1), cu următorul cuprins:</p>	<p>Având în vedere caracterul confidențial al informațiilor</p>

	<p>care a luat cunoștință ca urmare a exercitări atribuțiilor de serviciu.</p> <p>(2) În categoria informațiilor de natura celor considerate a fi secret fiscal intră datele referitoare la contribuabil/plătitor, cum ar fi: datele de identificare, natura și cuantumul obligațiilor fiscale, natura, sursa și cuantumul veniturilor, natura, sursa și valoarea bunurilor, plăți, conturi, rulaje, transferuri de numerar, solduri, încasări, deduceri, credite, datorii, valoarea patrimoniului net sau orice fel de informații obținute din declarații ori documente prezentate de către contribuabil/plătitor sau terți.</p> <p>(3) Organul fiscal poate transmite informațiile pe care le deține:</p> <p>a) autorităților publice, în scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege;</p> <p>b) autorităților fiscale ale altor țări, în condiții de reciprocitate, în baza unor instrumente juridice internaționale semnate de România și care cuprind prevederi privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și/sau recuperarea creanțelor fiscale;</p> <p>c) autorităților judiciare competente, potrivit legii;</p> <p>d) oricărui solicitant, cu acordul scris al contribuabilului/plătitorului despre care au fost solicitate informații;</p> <p>e) în alte cazuri prevăzute expres de lege.</p>	<p>(3[^]1) Organul fiscal va notifica de îndată contribuabilul/ plătitorul cu privire la solicitarea informațiilor conform prevederilor alin.(3), prealabil oricărei comunicări.</p>	<p>fiscale, reglementat de art.11 alin. (1), este normal ca organul fiscal să aducă la cunoștința persoanei cu privire la care se încalcă principiul secretului fiscal, chiar și în exercitarea unei obligații legale, a faptului că aceste informații au fost comunicate unui terț. Doar astfel titularul informațiilor are posibilitatea de a își apăra dreptul la secretul fiscal, inclusiv prin exercitarea dreptului constituțional de acces la justiție</p>
<p>4.</p>	<p>Art.134 alin. (3) Durata efectuării controlului inopinat este stabilită de conducătorul organului de control, în funcție de obiectivele controlului și nu poate fi mai mare de 30 de zile.</p>	<p>Durata efectuării controlului inopinat este stabilită de conducătorul organului de control, în funcție de obiectivele controlului, printr-un act administrativ motivat, comunicat contribuabilului/ plătitorului înainte de începerea controlului, și nu poate fi mai mare de 10 de zile.</p>	<p>În prezent, nu există o obligația explicită a organului fiscal de a și motiva decizia de a desfășura un control inopinat, fapt care poate determina abuzuri. Prin obligația de a comunica actul prin care se aprobă desfășurarea</p>

5.	103. Articolul 263 se abrogă.		<p>controlului inopinat, se oferă contribuabilului posibilitatea accesului la instanță. De asemenea, stabilirea nu termen atât de lung, de 30 de zile, pentru controlul inopinat, nu apare ca fiind justificată în condițiile în care, pentru controale de durată, organul de control poate dispune o inspecție fiscală.</p>
	<p>Art. 263: Darea în plată (1) Creanțele fiscale administrate de organul fiscal central, cu excepția celor cu reținere la sursă și a accesoriilor aferente acestora, a drepturilor vamale și a altor creanțe transmise spre colectare organului fiscal central, precum și creanțele fiscale administrate de organul fiscal local pot fi stinse, la cererea debitorului, oricând, cu acordul creditorului fiscal, prin trecerea în proprietatea publică a statului sau, după caz, a unității administrativ-teritoriale a bunurilor imobile reprezentând construcție și teren aferent, precum și terenuri fără construcții, după caz, chiar dacă acestea sunt supuse executării silite de către organul fiscal competent, potrivit prezentului cod. (2) În cazul creanțelor fiscale stinse prin dare în plată, data stingerii este data procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil. (3) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și debitorilor prevăzuți la art. 24 alin. (1) lit. a). În acest caz, prin excepție de la prevederile alin. (1), bunurile imobile oferite în vederea stingerii prin dare în plată trebuie să nu fie supuse executării silite și să nu fie grevate de alte sarcini cu excepția ipotecii constituite în condițiile art. 24 alin. (1) lit. a).</p>	<p>Considerăm că, pentru simplu fapt că este un mijloc de stingere a creanțelor fiscale mai rar utilizat, nu este justificată abrogarea. Dimpotrivă, chiar și rarori, există posibilitatea pentru autoritatea centrală sau locală, după caz, să aibă interesul de a dobândi în mod direct, prin dare în plată, dreptul de proprietate asupra unui bun necesar pentru buna desfășurare a activității sau care poate contribui la buna dezvoltare a comunității locale.</p>	

(4) În termen de 90 de zile de la data comunicării procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil, instituția care a solicitat preluarea în administrare a bunului are obligația de a efectua demersurile pentru inițierea hotărârii de constituire a dreptului de administrare potrivit art. 867 din Codul civil.

(5) În scopul prevăzut la alin. (1), organul fiscal transmite cererea, însoțită de propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finanțelor publice sau, după caz, prin hotărâre a autorității deliberative. În aceleași condiții se stabilește și documentația care însoțește cererea.

(6) Comisia prevăzută la alin. (5) analizează cererea numai în condițiile existenței unor solicitări de preluare în administrare, potrivit legii, a acestor bunuri din care să rezulte că bunurile respective urmează a fi destinate uzului și interesului public și numai dacă s-a efectuat inspecția fiscală la respectivul contribuabil. Comisia hotărăște, prin decizie, asupra modului de soluționare a cererii. În cazul admiterii cererii, comisia dispune organului fiscal competent încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil și stingerea creanțelor fiscale. Comisia poate respinge cererea în situația în care bunurile imobile oferite nu sunt destinate uzului sau interesului public.

(7) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a bunului imobil constituie titlu de proprietate.

(8) În cazul în care operațiunea de transfer al proprietății bunurilor imobile prin dare în plată este taxabilă, cu valoarea stabilită, potrivit legii, plus taxa pe valoarea adăugată, se stinge cu prioritate taxa pe valoarea adăugată aferentă operațiunii de dare în plată.

(9) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform alin. (1) sunt date în

administrare în condițiile legii, cu condiția menținerii, pe o perioadă de 5 ani, a uzului și a interesului public. Până la intrarea în vigoare a actului prin care s-a dispus darea în administrare, imobilul se află în custodia instituției care a solicitat preluarea în administrare. Instituția care are bunul în custodie are obligația inventarierii acestuia, potrivit legii.

(10) La data întocmirii procesului-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil încetează măsura de indisponibilizare a acestuia, precum și calitatea de administrator-sechestru a persoanelor desemnate conform legii, dacă este cazul.

(11) Eventualele cheltuieli de administrare efectuate în perioada cuprinsă între data încheierii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile și preluarea în administrare prin hotărâre a Guvernului sunt suportate de instituția publică solicitantă. În cazul în care Guvernul hotărăște darea în administrare către altă instituție publică decât cea solicitantă, cheltuielile de administrare se suportă de instituția publică căreia i-a fost atribuit bunul în administrare.

(12) În cazul în care bunurile imobile trecute în proprietatea publică conform prezentului cod au fost revendicate și restituite, potrivit legii, terțelor persoane, debitorul este obligat la plata sumelor stinse prin această modalitate. Creanțele fiscale renasc la data la care bunurile imobile au fost restituite terțului.

(13) În cazul în care, în interiorul termenului de prescripție a creanțelor fiscale, comisia prevăzută la alin. (6) ia cunoștință despre unele aspecte privind bunurile imobile, necunoscute la data aprobării cererii debitorului, aceasta poate

		<p>decide, pe baza situației de fapt, revocarea, în tot sau în parte, a deciziei prin care s-a aprobat stingerea unor creanțe fiscale prin trecerea bunurilor imobile în proprietatea publică, dispozițiile alin. (12) aplicându-se în mod corespunzător.</p> <p>(14) În situațiile prevăzute la alin. (12) și (13), pentru perioada cuprinsă între data trecerii în proprietatea publică și data la care au renăscut creanțele fiscale, respectiv data revocării deciziei prin care s-a aprobat darea în plată, nu se datorează dobânzi, penalități de întârziere sau majorări de întârziere, după caz.</p>	
6.	<p>Art. 281: Comunicarea deciziei și calea de atac</p> <p>(1) Decizia privind soluționarea contestației se comunică contestatorului, persoanelor introduse în procedura de soluționare a contestației, precum și organului fiscal emitent al actului administrativ atacat.</p> <p>(2) Deciziile emise în soluționarea contestațiilor împreună cu actele administrative fiscale la care se referă pot fi atacate de către contestator sau de către persoanele introduse în procedura de soluționare a contestației, la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în condițiile legii.</p> <p>(3) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face în termen de 30 de zile de la data aducerii la cunoștința organului fiscal a deciziei de desființare.</p> <p>(4) În situația în care instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) admite, în totalitate sau în parte, acțiunea prevăzută la alin. (3), organul fiscal emitent</p>	<p>După art. 281 alin. (7) se introduce un nou alineat, alin. (8), cu următorul cuprins:</p>	<p>Considerăm că procedura de restituire a sumelor nedatorate nu reglementează suficient de amănunțit restituirea sumelor constatate ca fiind plătite nelegal, în urma anulării actelor administrative fiscale de către instanța de judecată. Mai mult, organul fiscal nu restituie contribuabilului dobânda legală, decât ca urmare a unei solicitări exprese. Dimpotrivă, având în vedere principiul repunerii părților în situația anterioară emiterii actului administrativ nelegal, consacrat de art.281 alin.(4), contribuabilul este îndreptățit la repararea întregului prejudiciu suferit, inclusiv daune interese pentru privarea de sumele care au fost plătite sau indisponibilizate în mod nelegal.</p>

anulează în mod corespunzător noul act administrativ fiscal, precum și, după caz, actele administrative subsecvente, iar contestatorul este pus în situația anterioară emiterii deciziei de desființare.

(5) În situația nesoluționării contestației în termen de 6 luni de la data depunerii contestației contestatorul se poate adresa instanței de contencios administrativ competentă pentru anularea actului. La calculul acestui termen nu sunt incluse perioadele în care procedura de soluționare a contestației este suspendată potrivit art. 277.

(6) Procedura de soluționare a contestației încetează la data la care organul fiscal a luat la cunoștință de acțiunea în contencios administrativ formulată de contribuabil/plătitor.

(7) În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin.

(2) a deciziei prin care s-a respins contestația de către organul fiscal fără ca acesta să intre în cercetarea fondului raportului juridic fiscal, dacă instanța constată că soluția adoptată de către organul fiscal este nelegală și/sau netemeinică, se va pronunța și asupra fondului raportului juridic fiscal.

(8) Prin cererea adresată instanței de contencios administrativ competente, pe lângă anularea actelor administrative fiscale, contestatorul este îndreptățit să solicite obligarea organului fiscal la restituire sumelor plătite nedatorat, a dobânzii legale calculate de la data plății nedatorate, precum și, după caz, a daunelor interese pentru beneficiul nerealizat.